

Tilki ile Kartal

Yemyeşil ormanların birinde bir kartal ile tilki arkadaş olmuşlar, giderek sıkı bir dostluk kurmuşlar.

Günlerden bir gün, tilki;

– “Gel komşu olalım, bu sayede dostluğumuz pekişir” demiş. Kartal bu teklifi kabul etmiş. Hemen kanatlarını çırparak yüksek bir ağacın tepesine yuva yapmış, tilki de hemen ağacın kovuğunda bir yer edinmiş. Gel zaman, git zaman kartal yumurta yapmış, yavruları olmuş.. Tilki de yavrulamış, yavrularıyla beraber mutlu mesut yaşıyormuş. Günlerden bir gün, tilki yavrularına yemek aramaya çıkmış. Kartal komşusunun yuvasında olmasından dolayı içi pek

rahatmış. Birileri yavrularına zarar verirse, kartalın onları koruyacağını düşünüyormuş. Ne var ki, kartal hiç de tilkinin düşündüğü gibi güvenilir biri değilmiş. Tilki yuvasından uzaklaştığı gibi, tilki yavrularından birini kaptığı gibi yuvasına götürmüş. Tilki yuvasına döndüğünde yavrularının birini göremediğinden çok üzölmüş. Kartal arkadaşına seslenmiş ama kartal cevap bile vermemiş. Tilki anlamış kartalın yavrusunu kaçırdığını. Anlamış ama elinden bir şey gelmiyormuş. Kuşun kanadı var, tilkinin kanadı yok. Ne uçabilir, ne de kartalı yakalayabilir. Çaresizce boynunu böküp, kartala güvendiğı için ah vah ederek dizini dövmüş. Ne var ki, ilahi adalet tez tecelli etmiş. Çok geçmeden, kuvvetli bir rüzgar ile hortum oluşmuş, bu hortum kartalın yuvasını kaptığı gibi havaya fırlatmış. Kartal bir yana, yavruları bir yana dağılmış. Yuvası paramparça olmuş.

Masaldaki öğüt: Hainler asla rahata kavuşmazlar. Güçlü olduklarını sanıp dostlarına ihanet edenler bir gün bunun cezasını çok acı çekerler. Dostlarının güçsüzlüklerini fırsat bilenler, güçlü olan, her şeye gücü yeten ilahi kudreti unutmasınlar.

Kaynak: <https://www.masal.org/kategori/cocuk-masallari>